

bezemwagen I

Een kortverhaal over topgangster Willem Holleeder

*“Als je wint,
hele je vrienden”*

In 'Bezemwagen' lees je telkens een eigenzinnig kortverhaal. Deze keer: het fietsleven van de Nederlandse crimineel Willem Holleeder.

› TEKST **JOOST HOUTMAN**
› ILLUSTRATIE **BART VANTIEGHEM**

Hij kijkt vooruit, ziet niets / Hij denkt niet na, hij fietst / Al doen zijn benen pijn / Hij moet de snelste zijn / Ze halen hem nooit meer in / Hij denkt: verdomd, ik win.” Af en toe spoken deze woorden uit een liedje van Herman Brood en Henny Vrienten door mijn hoofd. Iedereen te snel af zijn, doorbijten en genadeloos toeslaan... ja, man, dat is kicken. Fietsen zit er voor mij voorlopig niet meer in. Hartproblemen. En dat extra probleempje van mijn huidige verblijfplaats natuurlijk: Huis van Bewaring De Schie in Rotterdam. Nog negen jaar te gaan, minstens... Dan begint een mens zich wel wat in herinneringen te wentelen.

Fietsherinneringen ondermeer. De mooiste tijd? Snotaap in de koers, ongetwijfeld. Vader had toen een heerlijke job. Hij werkte op de marketingafdeling van Heineken. Ik weet wel wat jullie Vlamingen van ons bekendste bier vinden maar toen wist ik niet beter (en mijn vader trouwens ook niet). Na wielervedstrijden tapte hij gratis bier voor renners en genodigden. Maar belangrijker nog, tijdens de rit reed Vader met de reclamewagen voor het peloton uit. Dan haalde hij steeds dezelfde truuk uit. “Willempie, moet jij niet plassen?” De eerste keer vloog hij staalhard uit toen ik heel eerlijk ‘nee’ antwoordde. Alle volgende keren plaste ik op commando. Het idee was eenvoudig. Kleine Willem moest plassen, dus moest Vader Willem – inderdaad, originele naamkeuze was niet aan de Holleeders besteed – aan de kant. Het peloton flitste voorbij terwijl ik deed alsof ik plaste. Vader wachtte nog even en riep dan naar de achterblijvers dat ze mochten aanklampen aan de reclamewagen. Zo bracht hij ze netjes naar het peloton terug. De jury merkte er niets van. Net als oom Gerrit was Vader in de jaren '50 even profrenner geweest. Zelf zag ik hem nooit aan het werk. Jammer. Een journalist bezorgde me een goed jaar geleden wat foto's en verslagen uit die goeie ouwe tijd.

Ik ben geboren in 1958. In Amsterdam. Vader was van 1927. Zijn fietscarrière was van korte duur. Geen sprinter, geen

klimmer, geen achtervolger. Gewoon een goede pelotonrenner met gelukkig ook enkele leuke overwinningen op zijn palmares. Hij fietste voor de Amsterdamse club Olympia. Mooie naam. Zo won hij ooit de Ronde van Tuindorp-Maartensdijk en de Ronde van Hilversum. Rijk is hij er zeker niet mee geworden. Ook van de vele straatcriteriums niet die hij reed met al even ronkende namen als de Ronde van de Orteliusstraat of De Ronde van de Indische Buurt. Zo las ik in de verslagen van toen ook dat Vader in de langere wedstrijden vaak bij de eerste tien eindigde. Tegelijkertijd voelde hij zich niet te beroerd om te knechten. Daar zou ik het dan wel eindeloos moeilijk mee hebben.

Vader was steeds goedlachs, maar kon ook wat afkankeren. Heel eenvoudig eigenlijk. Liep alles op wielotjes, was hij allemansvriend. Anders niet. Moeder vertelde me vaak over het rotjaar 1953 toen hij maar liefst 6 maanden geschorst werd omdat hij zich in de Ronde van West-Vlaanderen aan een auto had vastgeklampt. In 1955 stopte hij plots met wielrennen. Het gevoel was weg. En er moest ondertussen ook nog wel de hele tijd gewerkt worden. Eerst was jeneverstokerij Hoppe zijn broodheer. Toen die werd overgenomen door Heineken werd Vader de vaste chauffeur van grote baas Freddy Heineken. Tot hij om de een of andere reden verbannen werd naar de plantsoendienst van het bedrijf en hij langzaam maar zeker wegwijnde, zijn heil al te letterlijk in het bier zoekend. Hij stierf eenzaam en veel te snel, nog geen 64. Ach, we hebben het meneer Heineken wel betaald kunnen zetten. Te zeggen dat hij vroeger wel eens bij ons binnenkwam en me steevast over het hoofd wreef en me dan Wimpie noemde. Dat diezelfde Wimpie jaren later werd veroordeeld voor zijn ontvoering zal Freddy Heineken wel een bittere pil geweest zijn.

Vader had van mij graag een echte wielrenner gemaakt. Dat begon met gezonde voeding. Geen witte boterhammen maar wel bruin brood en bloedworst. En zeker niet roken. Wat ik natuurlijk wel deed. Tot hij me eens betrapte. Twaalf was ik. Aan mijn oren trok hij mij de keet uit waar ik met een sigaretje in de mond stond te flipperen. Ik moest ook overal met de fiets naartoe. Weer of geen weer. Dat fietsen ben ik natuurlijk niet eeuwig blijven doen. Brommers en auto's spraken me meer aan. Zoals die gepantserde groene Mercedes 350 SE waarmee Vader mocht rondtoeren. Ik heb ondertussen van mijn advocaat vernomen dat er nu een officiële Willem Holleeder-fietsroute bestaat. Niet opgedragen aan mijn vader, wel aan mij... Een tochtje van 35 km door Amsterdam langs plekken waar ik veel vertoefde...

BART VAN
TIEGHEM

kroegen en restaurants, het stadion van Ajax en natuurlijk ook Yab Yum, Nederlands bekendste bordeel. Vader zou er waarschijnlijk hartelijk om moeten lachen.

Best wel een sportief gezin hoor, de Holleedertjes: vader fietste, moeder korfbalde nationaal en mijn zussie baskette nationaal. Als ik nou echt profrenner was geworden had men mij waarschijnlijk snel een bijnaam gegeven. Die heb ik nu ook al in de kranten: de Neus. Niet echt origineel. Het kan nog erger. Laatst werd ik op het nieuws de 'don van de poldermaffia' genoemd! Als je de Nederlandse media mag geloven ben ik het hoofdpersonage van een of ander fout stripalbum: ikzelf 'De Neus', mijn voormalige schoonbroer Cor Van Hout noemen ze dan weer 'Flipper', Frans Meijer 'de Stekel', Jan Boelaard 'Poes' en Martin Erkamps, godbetert, 'Remmetje'. En 'Stille' Willem Endstra, ja, die is nu wel heel stil. Daar moet ik nou steeds mee lachen, met die bijnamen. In het wielrennen doen ze ook niet liever: de Kannibaal, de Vliegende Hollander, de Adelaar van Toledo... kom nou. Hoewel, in een bijnaam als 'Filosoof' zou ik me dan weer wel herkennen. Zoals Hennie Kuiper. Snel relativeren en toch tegelijkertijd koelbloedig kunnen toeslaan. Onaangedaan reageren op alle onheil en alles terugbrengen tot de juiste proporties. En natuurlijk ook goed weten wie te vertrouwen en wie te gebruiken. Weet u nog hoe Kuipers wiel brak in Parijs-Roubaix in 1983? Hij was alleen weg. Mart Smeets maar gillen in de micro van "O, o, o, wat erg!" en toch winnen! Ik heb me laten vertellen dat dat gebeurde in de Rue de Calvarie. Mooie naam.

Ik had mijn mannetje wel kunnen staan in het peloton. Af en toe iemand een kwakke geven. Met wat zijwaartse blikken de tegenstand monstren. De ploegmaats je mooi in stelling laten brengen. Dat is ook het leuke aan het wielrennen, dat iedereen zijn plaats kent. Als kopman moet je kunnen bouwen op je ploegmaats. Zonder wederzijds vertrouwen kom je er niet. Loyaliteit is voor mij heilig. Maar net als in het wielrennen leert het leven ons dat vriendschap kan overslaan in geslepen vijandschap. Nee, in de koers mag je geen lieverdje zijn.

Geld verdienen, daar zijn de meeste wielrenners niet vies van. Waarom zouden ze? Ik kan ze geen ongelijk geven. Als mensen zitten zeuren over renners die een overwinning van zich laten afkopen, denk ik 'ach, man, hoe naïef'. Te bedenken dat Vader me vertelde dat hij als amateur eens tweede eindigde. De eerste prijs was een fiets, de tweede een frame, de derde een stel wielen en ga zo maar door. Daarvoor stapt niemand nu nog op een fiets. Vader vond het niet erg. Zo was hij apetrots dat hij zijn fiets moest afstaan aan zijn kopman omdat die lek was gereden. En die had dan de wedstrijd op zijn fiets gewonnen. Te weinig guts, toch, die ouwe. Of net genoeg zelfinzicht. Het hangt er maar van af hoe je het bekijkt... Enkele ouwe maten van hem kwamen me na zijn dood vertellen hoe graag hij dolde op de fiets. Dat hij vooral een leuke tijd wou hebben op de fiets. Gek toch, dat je je vader steeds anders ziet dan dat zijn gabbers dat doen. Ik ben er zeker van dat hij het gelukkigst was als hij fietste of als hij met die reclamewagen voor het peloton mocht uitrijden. 'La camaraderie de la course', zoals de Fransen het zo mooi zeggen. Tja, weet je hoe het liedje van Henny Vrienten en wijlen Herman Brood eindigt? Het lijkt wel op maat van Vader en mij geschreven: "Als je wint, heb je vrienden / Rijen dik / Hele echte vrienden / Als je wint / Nooit meer eenzaam / Zolang je wint."

Vrij naar informatie van ondermeer Ruurd Eerders.

Wie is Willem Holleeder?

Willem Holleeder (°1958, Amsterdam) is Nederlands beruchtste crimineel. Hij was het brein achter de ontvoering van biermagnaat Freddy Heineken. Na een jarenlange vlucht zat hij enkele jaren in de gevangenis waarna hij zijn criminele activiteiten weer oppakte. In juni 2009 werd hij veroordeeld voor negen jaar cel wegens afpersing. Nieuwe processen wegens moord en poging tot moord staan nog voor de boeg.

SERVICE IS ONS HANDELSMERK

- ✓ De grootste fietsmerken (zowel race als mtb);
- ✓ Uitgebreide keuze onderdelen en accessoires;
- ✓ Hersteldienst;
- ✓ Meetlabo: jouw fiets op maat;
- ✓ Women's corner: aandacht voor de fietsende vrouw;
- ✓ Promoties: kijk via www.jowan.be;

Openingsuren:
Maandag gesloten; wekdagen 9-12u / 13-19u; Zaterdag 9-12u / 13.30-18u;
Zondag 9-12u (steeds checken op website); Gesloten op feestdagen

Jowan Bike Technology • Buissestraat 34 • 9690 Kluisbergen (aan de voet van de Kluisberg) • T 055 38 84 07 • F 055 38 79 47 • M info@jowan.be • www.jowan.be

Do you fluo?

Ivan Basso
World Class Cycling Champion

RUDY PROJECT
Technically Cool

www.rudyproject.com - info: mail@rpb.be

Ga fietsen in de wolken!

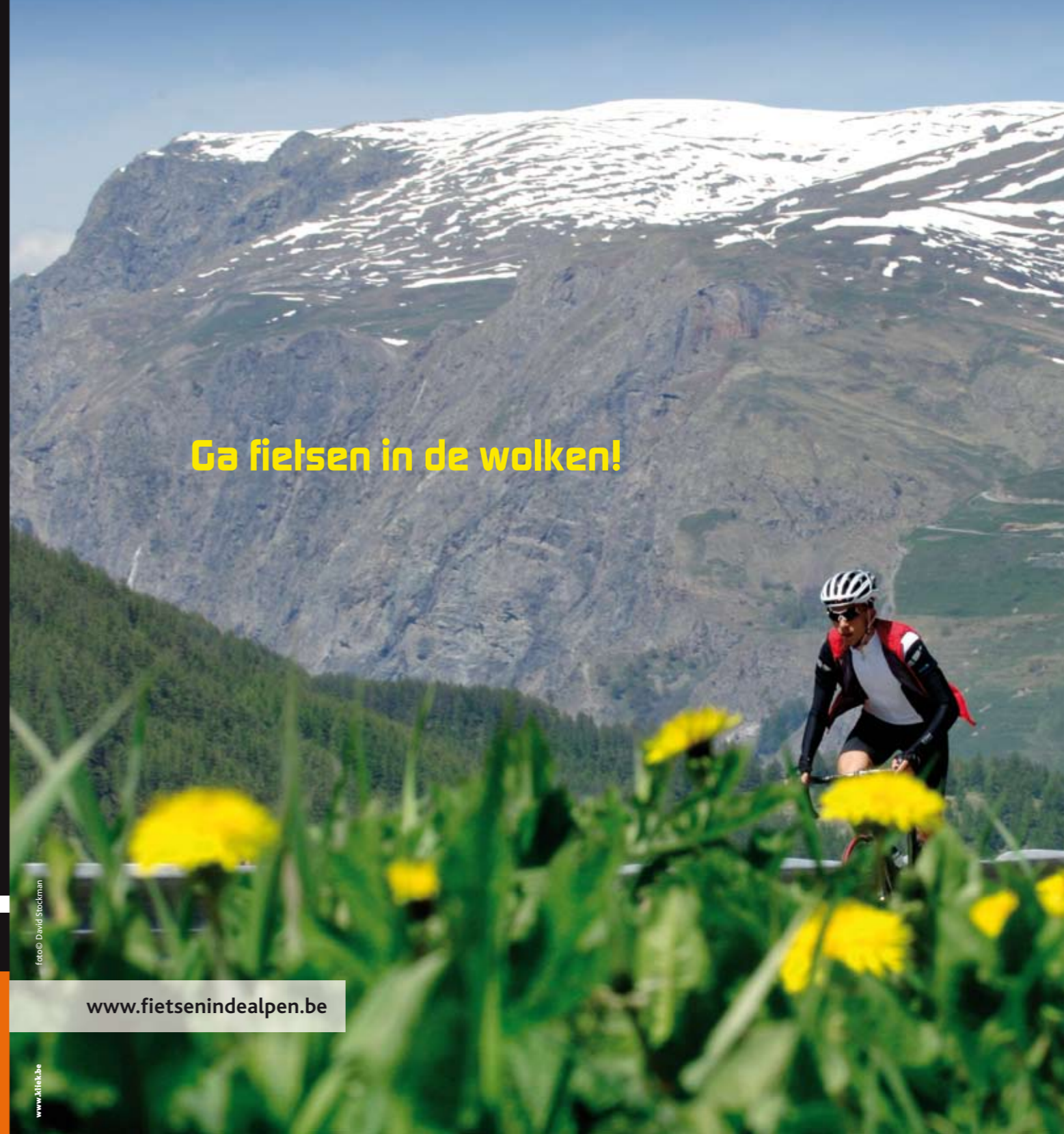

foto © David Stockman

www.klik.be

www.fietsenindealpen.be

Geef toe: wat is er mooier dan te fietsen in de wolken? De uitdaging. De kick. De droom. Er zijn tal van goede redenen te bedenken om een col op te fietsen. De Alpen hebben 'het'. Je fietst er door adembenemende decors, in het spoor van jouw wielherhelden. De grens tussen afzien en intens genieten vervaagt. Fietsen in de Alpen beklijft. Zowel bij de sportieve als de iets meer recreatieve fietser.

Wil je de Alpen beter leren kennen? Fiets dan nu als de bliksem naar de website www.fietsenindealpen.be en lees er alles over. Met een overzicht van de mooiste locaties, routes en Alpengolfs; verrassende reisverhalen; interessantste voedingstips en weetjes.

De Alpen zijn dichterbij dan ooit.

Het Nieuwsblad
Iedereen leeft mee

skiworld
All Inclusive Ski!

Grintal!
MAAKING FOR THE ACTIVE PEOPLE

Saeco

PROTECTIONS
PROTECT YOUR BIKE

PRIMUS
EQUIPMENT

fietsen in de
Alpen.be